

בש"פ 3197/22 - נועם טובר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 3197/22

לפני: כבוד השופט ד' ברק-ארז

המבקש: נועם טובר

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע
מיום 9.5.2022 במ"ת 57208-03-22 שניתנה על-ידי
כבוד השופט ר' תורן

תאריך הישיבה: י"ז באייר התשפ"ב (18.5.2022)

בשם העורר: עו"ד יערה זנו-מיארה

בשם המשיבה: עו"ד יצחק פרדמן

החלטה

1. בפני ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע מיום 9.5.2022 (מ"ת 57208-03-22, השופט ר' תורן) שדחה את בקשתו של העורר ליציאה לחופשה מיוחדת לצורך השתתפות בחתונת אחיו.

2. נגד העורר, יליד 1999, הוגש ביום 27.3.2022 כתב אישום לבית המשפט המחוזי בבאר שבע המייחס לו עבירות של אינוס ומעשה מגונה. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו עד תום ההליכים, ובה נטען כי קמות נגד העורר עילות מעצר של מסוכנות ושל חשש לשיבוש הליכי משפט. בדיון שהתקיים ביום 7.4.2022 הסכימה באת-כוח העורר לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר. בהמשך לכך, בית המשפט המחוזי (השופט נ' אבו טהה) הורה

עמוד 1

על הגשת תסקיר מעצר שיבחן את האפשרות לשחרורו של העורר לחלופת מעצר.

3. ביום 13.4.2022, עוד בטרם הוכן תסקיר המעצר, העורר הגיש לבית המשפט המחוזי בקשה לאפשר לו לצאת ממקום מעצרו על מנת להשתתף בחתונת אחיו, שעתידיה להתקיים ביום 20.5.2022 בקריית עקרון. בו ביום הורה בית המשפט המחוזי על הגשת תגובה לבקשה מטעם שירות בתי הסוהר (להלן: שב"ס) ומשטרת ישראל.

4. בתגובתה מיום 14.4.2022 התנגדה המדינה לבקשה בשל כך שהעורר עצור זמן קצר בלבד וטרם התקבלה הערכת שב"ס באשר למסוכנותו. ביום 25.4.2022 הוגשה הודעה מטעם שב"ס, שבה צוין כי לא נרשמו לחובת העורר עבירות משמעת, כי הוא עומד בכללי ההתנהגות באגף המעצר, וכי לא התקבל בעניינו חומר מודיעיני שלילי.

5. ביום 9.5.2022 קיים בית המשפט המחוזי דיון בבקשה, שאליו התייצבו הוריו של העורר. ההורים הצהירו כי הם מוכנים ללוות אותו כל העת ביציאתו מהמעצר לחתונה ולפקח עליו.

6. לאחר ששמע את טענות הצדדים בדיון, דחה בית המשפט המחוזי את הבקשה. בית המשפט המחוזי עמד על מסוכנותו של העורר הנלמדת מאופי העבירות המיוחסות לו, המקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית, וכן הדגיש כי במסגרת הליכי המעצר לא הייתה מחלוקת על קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר. בית המשפט המחוזי קבע כי נסיבות המקרה אינן מצדיקות חריגה מהכלל הרגיל שלפיו לא תותר יציאתו של עצור לחופשה.

7. בערר שבפני נטען כי שגה בית המשפט המחוזי בכך שלא נענה לבקשה, לנוכח החשיבות הרבה הנובעת להשתתפות באירוע מנקודת המבט של העורר ומשפחתו. בהקשר זה הוטעם כי בית המשפט המחוזי לא ייחס משקל מספק להודעה מטעם שב"ס, שהאמור בה תומך, לשיטת העורר, ביציאתו לחופשה. כמו כן נטען כי ניתן לאיין כל חשש למסוכנות מצד העורר, שהוא נעדר עבר פלילי, באמצעות פיקוח אנושי והפקדת ערבויות.

8. בדיון שהתקיים בפני ביום 18.5.2022 טענה באת-כוח העורר כי מסוכנותו של העורר היא קונקרטי ונוגעת למתלוננת בלבד. באת-כוח העורר הוסיפה וציינה כי אירוע החתונה המתוכנן אינו רב-משתתפים. מנגד, בא-כוח המדינה התנגד לערר, וטען כי מסוכנותו של העורר היא רבה. עוד טען בא-כוח המדינה כי גם החשש משיבוש הליכים מצד העורר – שהוא חשש ממשי – תומך בהחלטה שלא לאפשר לעורר להשתתף באירוע. במהלך הדיון נעשה ניסיון להביא את הצדדים לכדי הבנות, ובכלל זה בחינת האפשרות להשתתפות בחלק מסוים באירוע שבו ינכחו בני המשפחה המצומצמת בלבד, אך ניסיון זה לא צלח.

9. בנסיבות אלה, הגעתי אפוא למסקנה כי דין הערר להידחות. כפי שנקבע בפסיקה, ככלל לא תתאפשר יציאה של עצור מבית המעצר לרגל אירוע משפחתי, בפרט בגדרי המסלול הפלילי, למעט במקרים מיוחדים (ראו: בש"פ 5857/17 מדינת ישראל נ' קורובקוב, פסקאות 17-23 (15.8.2017); רע"ב 996/19 פלוני נ' שירות בתי הסוהר, פסקה 4 (8.2.2019); רע"ב 3225/22 שירות בתי הסוהר נ' אליאב, פסקאות 9-10 (17.5.2022)). על אף שניתן להבין ללבם של בני משפחתו של העורר, עניינו אינו עולה כדי חריג לכלל. זאת, בשים לב למסוכנות העולה מהמעשים המיוחסים לו בכתב האישום, כמו גם לחשש מפני שיבוש הליכים. התנהגותו הטובה של העורר במעצר אינה מכריעה את הכף כנגד אלה בהקשר הנוכחי. יש להדגיש, כי העורר מצוי במעצר זמן קצר יחסית, וכי טרם הוגש תסקיר מעצר בעניינו

באופן המקשה להעריך נכונה את מידת מסוכנותו. לא נעלמה מעיניי הפסיקה שהוגשה על-ידי באת-כוח העורר המתייחסת למקרים שבהם הותרה יציאתו של עצור לחופשה קצרה, אך מצאתי כי קיימים בין אותם מקרים למקרה דנן הבדלים מסוימים שיש בהם כדי להצדיק את דחיית הבקשה בעת הזו, וממילא את דחיית הערר. ניתן לקוות כי העורר יוכל להיפגש עם בני משפחתו בבית המעצר, במסגרת ביקורים, בכפוף לדין ולנהלי שב"ס, באופן שיאפשר לו לחלוק בשמחה המשפחתית, ולו במתכונת זו.

10. סוף דבר: הערר נדחה.

ניתנה היום, י"ח באייר התשפ"ב (19.5.2022).

שׁוֹפֵט
